

DOORBRAAK IN ONZE EVOLUTIE (2): ONTWIKKELING VAN ONS BEWUSTZIJN

Momenteel lijken wij ons in een cruciale fase van onze evolutie te bevinden waarin wij een overgang aan het maken zijn van een ego gedreven bewustzijn naar een meer eenheidsgericht bewustzijn. Hiermee zullen wij uiteindelijk boven ons conflictdenken uitstijgen en een toekomst creëren waarin wij met meer respect, harmonie en liefde met elkaar en met de aarde omgaan, vanuit de leidende gedachte dat we allen onderdeel zijn van één en hetzelfde grote geheel. Dit gaat echter niet vanzelf en het is de vraag of wij op korte termijn al zover zijn. Eric Huysmans houdt zichzelf en de lezer in een reeks artikelen een kritische spiegel voor met wat dit van ons allen vraagt. In dit tweede deel gaat hij in op de esoterische kennis over de verschillende menselijke bewustzijnsniveaus, die spreekt over een lange reis van de menselijke ziel door het menselijke koninkrijk.

De objectieve werkelijkheid

Ons menselijke bewustzijn verkeert al duizenden jaren lang in een verduisterde en verblinde staat. Daardoor zien wij de achterliggende objectieve werkelijkheid niet. Volgens de ingewijde esotericus Pythagoras kan de objectieve werkelijkheid worden samengevat in drie basisaspecten die niet los van elkaar kunnen bestaan: materie, bewustzijn en beweging. Materie is de vorm waarin het bewustzijn zich ontwikkelt. Bewustzijn kan zich *niet* ontwikkelen en het heeft daarvoor een vorm, een vehikel, nodig omdat het zich niet in een vacuüm kan ontwikkelen. Daarom zoekt het bewustzijn voor zijn noodzakelijke ontwikkeling telkens weer nieuwe vormen die sterk kunnen variëren in dichtheid en frequentieniveau. Materie is dus de basis van alles, maar dit mag niet worden verward met de ons bekende fysieke materie. Er zijn ook vele niveaus, werelden of dimensies van niet-fysieke materie. ¹ Alle materie is geladen met bewustzijn. Ook in zogenaamd dode materie als stenen is bewustzijn aanwezig, zij het in een nog passieve staat.

Verduisterd bewustzijn

Ons verduisterde bewustzijn zorgt ervoor dat wij ons blindstaren op de uiterlijke fysieke vormen. Dit zijn slechts tijdelijke vehikels waarin het bewustzijn zich ontwikkelt. Mystici noemen fysieke materie, mijns inziens onterecht, een illusie. Hierboven heb ik al uitgelegd dat materie net zo noodzakelijk en echt is als bewustzijn. Beide kunnen niet los van elkaar bestaan en beide ontwikkelen zich permanent en veranderen daardoor telkens qua vorm, dichtheid en niveau. Voor degenen die in de zogenaamde ‘illusionaire’ fysieke wereld verkeren, wij dus, zijn de ons omringende vormen maar al te echt. Zij zijn voor ons exact wat zij lijken, *maar daarnaast nog oneindig veel meer*. Deze laatste toevoeging uit de esoterie is essentieel en wordt door de meesten van ons niet gezien. Daardoor zijn wij verblind en staren wij ons blind op de wereld der fysieke vormen.

Merkwaardig is dat oude beschavingen, zoals de Egyptenaren, de Inca's, de Hopi Indianen, de Hindoes, de Maya's, et cetera, meer leken te weten. Zij hebben interessante informatie achtergelaten. De Maya's wijzen ons zelfs met hun naam op de illusie. Maya betekent namelijk letterlijk: illusie. *Hoe kan dit? Waarom wisten zij meer dan wij? Wat is er gebeurd?*

Terugval in bewustzijn

Ergens, op een bepaald moment, moeten we teruggevallen zijn in bewustzijn. Wij moeten onze hand overspeeld hebben en daarvoor ‘gestraft’ zijn. Niet door een oppermachtige God. Nee, dat is onzin als ik zo vrij mag zijn, en een verzinsel van machtswellustelingen die angstgevoelens van onbewuste mensen misbruiken om hun machtsbasis te handhaven. Niemand straft ons. Als wij iets onprettigs meemaken is dat een gevolg van ons eigen handelen. Het leven is gebonden aan de zeven universele levenswetten. Eén daarvan is de *wet*

van zaaien en oogsten. Alles wat wij oogsten hebben wij zelf ooit eerder gezaaid. Al onze acties hebben gevolgen. Als wij de levenswetten niet volgen, heeft dat vaak negatieve gevolgen die op onszelf terugslaan. Dat is een universele wetmatigheid waar niemand aan kan ontkomen. ² We moeten dus iets gedaan hebben waardoor wij teruggevallen zijn in bewustzijn.

In verschillende geschriften en door oude wijsgeren wordt naar zo'n terugval verwezen. In het Oude Testament wordt geschreven over de *zondeval*, metaforisch uitgebeeld door Eva die een appel eet uit 'de boom van kennis van goed en kwaad'. Daardoor wordt ze verdreven uit het paradijs en valt ze in de aardse dualiteit, de rest van de mensheid daarin meeslepend. Plato sprak op zijn beurt over de ondergang van de Atlantische beschaving. Ogenschijnlijk een heel ander onderwerp, maar misschien toch niet. De Atlantische beschaving was zeer hoogstaand en is in verschillende fases ten onder gegaan door uit de hand gelopen misbruik van kennis. ³ Daardoor viel de Atlantische mens terug in bewustzijn en werd ze teruggeworpen in het stenen tijdperk. Maar er waren overlevenden. Die zijn op tijd gevlucht naar veiliger oorden. Dit zijn de latere Egyptenaren, Inca's, Hindoes, Hopi's, Maya's en waarschijnlijk vergeet ik er nog een paar. Vandaar dat in deze, volgens archeologische 'wetenschappers' geheel van elkaar losstaande beschavingen, dezelfde symbolen terug te vinden zijn.

Afijn, we zijn dus teruggevallen naar een lager bewustzijn dan 'onze voorgangers' al hadden. Maar wij waren dit natuurlijk zelf in voorgaande incarnaties! Wij hebben dus *zelf* vroeger een hoger bewustzijn gehad en wij proberen dit al duizenden jaren terug te winnen. Tijd om iets te zeggen over de verschillende bewustzijnsniveaus van onze ziel op onze lange reis door het menselijke koninkrijk. ⁴

Ons emotionele bewustzijn

Volgens Henry Laurency ⁵ zijn de thans geïncarneerde zielen in meerderheid ondergedompeld in een nog vrij laag emotioneel bewustzijn. Wij kunnen geen stap overslaan in de ontwikkeling van ons bewustzijn en dienen dit stapsgewijs, door vele levens heen, te ontwikkelen naar hogere emotionele, en vervolgens mentale en causale niveaus. ⁴ Ons emotionele bewustzijn dompelt ons onder in een leven van illusies. Hierin zijn wij overgeleverd aan de dwingende wil van onze emotionele wensen en behoeften, en zijn wij het slachtoffer van aantrekking en afstoting. Dat wil zeggen: aantrekking door hogere emoties (zoals vreugde en liefde) en afstoting door lagere emoties (zoals haat, angst en verdriet). Deze emotionele invloedskracht verstoort onze objectieve blik op de werkelijkheid. Pas als wij het causale (lees: zielen-) bewustzijn hebben veroverd, zullen wij volledig vrij zijn van de kracht van onze illusies.

Maar deze hoge bewustzijnsstaat zullen wij pas in het laatste idealistische stadium van het menselijke koninkrijk bereiken. Aangezien de meerderheid van de mensheid zich nog in de barbaarse en civilisatiestadia bevindt, zijn wij hier nog een eind vandaan. Wij bevinden ons nu, volgens Laurency, in de overgang naar het culturele stadium, waarin wij onze lagere emoties, zoals haat en haar afgeleiden (afgunst, angst, boosheid, verdriet, minachting, irritatie, depressie, etc.), steeds meer vervangen door de hogere, zoals liefde en haar afgeleiden (vreugde, affectie, sympathie, dienstbaarheid, genereusheid, zelfopoffering, harmonie, etc.). In dit culturele stadium kunnen wij al wel een eerste contact met het causale bewustzijn bereiken door het ontluiken van een verantwoordelijkheidsbesef, niet alleen voor onszelf of voor onze familie, maar voor de gehele mensheid. Dit zal ons in toenemende mate aansporen tot actie en zelfopofferend werk. Maar wij zullen in dit stadium op zijn best de status van een 'mysticus' of van een 'heilige' bereiken.

De mysticus ervaart de eenheid van het leven ten volle buiten alle rationele concepten om, en ontvangt inspiratie van zijn eigen superbewustzijn. Deze noemt hij vaak '*The Presence*' (aanwezigheid), of '*The Divine*' (het Goddelijke). Hij ondersteunt zijn goddelijke ervaringen

vaak met eenvoudige, heldere en eenduidige boodschappen. Voorbeelden hiervan zijn de Indiase Avatars en mystici als Sri Bhagavan, Ramana Maharshi, Sri Nisargadatta, Krishnamurti of Saj Baba. Zij vervullen een belangrijke rol in de ontwikkeling van het hogere emotionele bewustzijn bij grote groepen mensen. De heilige is van een nog hogere orde dan de mysticus. Dit is een emotioneel genie die in zuivere en volledig onbaatzuchtige liefde verkeert, de hoogste vorm van emotioneel bewustzijn.

Ons mentale bewustzijn

Volgens Henry Laurency legt de mens zich pas toe op de ontwikkeling van zijn hogere mentale bewustzijnsniveaus als hij het hoogste emotionele bewustzijnsniveau heeft bereikt. Ons mentale bewustzijn ontwikkelt zich tijdens de hogere emotionele fases vaak niet verder dan een gemiddeld niveau. Ook mystici zouden nog vele levens nodig hebben om daarin hun hogere denken te ontwikkelen. In die levens gaan zij zich oriënteren op hun rationele kwaliteiten, waarvoor hun eerder ontwikkelde hoogste emotionele bewustzijnslagen tijdelijk moeten zijn uitgeschakeld en zij daar nog nauwelijks toegang toe hebben. Deze blijven echter wel latent in hen aanwezig. Dit heeft tot gevolg dat zij in die ‘mentale levens’ vaak een scepticus of een atheïst zijn en alle religieuze invulling van hun levensvragen zullen afwijzen.

Vier mentale denkniveaus

Ons mentale bewustzijn is onder te verdelen in vier niveaus of manieren van denken:

1. Concluderend denken

Dit laagste mentale bewustzijnsniveau is een automatische manier van denken die rechtlijnig en zwart-wit is en die geen ruimte laat voor andere meningen. Het kenmerkt zich door het zogenaamde ‘jumping to conclusions’. We doen dit wanneer we onmiddellijk de meest voor de hand liggende mening vormen op basis van onze eigen interpretaties, in plaats van af te gaan op concrete objectieve waarnemingen of feiten. Deze manier van denken lijkt nog bij de meerderheid van de mensheid het sterkst geactiveerd. Het is dan ook goed dat nieuwe methoden en technieken voor bewustzijnsontwikkeling, zoals onder andere NLP, de laatste decennia sterk in populariteit zijn gegroeid. Binnen het Neuro Linguïstisch Programmeren wordt het maken van interpretaties ‘*mind readen*’ genoemd. Dit is het zelf betekenis geven aan het gedrag van anderen, alsof hun diepere beweegredenen of gedachten zouden kunnen worden gelezen. Dit klakkeloze invullen van andermans bedoelingen is sterk gekleurd door onze eigen emoties en overtuigingen en leidt daardoor tot veel misinterpretaties en communicatieverwarring. Zolang wij ons daarvan niet bewust zijn, komt het niet in ons op om onze overtuigingen in vraag te stellen. Als alternatief voor ‘*mind readen*’ wordt binnen NLP het begrip *kalibreren* gehanteerd. Dit betekent het zuiver objectief waarnemen van gedrag en het strikt houden aan waarneembare feiten. In plaats van de reden van iemands gedrag zelf in te vullen en hier een oordeel aan te koppelen, baseren wij ons bij kalibreren puur op wat we zien en horen. We kunnen veel misverstanden voorkomen als we ons beperken tot het benoemen van waarneembaar gedrag van een ander en, bij onduidelijkheid, vragen naar diens beweegredenen in plaats van deze zelf in te vullen. Communicatie wordt hierdoor veel effectiever.

2. Principe denken

Dit is de meest basale vorm van abstract denken. Hierin zoeken we het gemeenschappelijke kenmerk of principe in een groep, maken we dingen absoluut en delen we de werkelijkheid in op een tweezijdige, maar nog steeds zwart-witte manier. Net zoals bij concluderend denken, geven in het algemeen emoties en vaststaande overtuigingen de doorslag bij de beslissing wat de principes, of de veronderstelde essenties, van dingen zijn. We denken in ‘of-of’ en bijten

onzelf vast in een principe vanuit een stellige overtuiging. Dit laat geen ruimte voor een andere opinie. Het is het een óf het ander. We beseffen niet dat ogenschijnlijk tegengestelde of conflictueuze principes beide een deel van de waarheid kunnen zijn. Of-of denken sluit de mogelijkheid van 'en-en' uit. Dit denken is dogmatisch en wordt (helaas) nog steeds toegepast door veel ideologen, theologen, filosofen en wetenschappers.

3. Perspectief denken

In plaats van het absolute denken van de principe denkers is perspectief denken een meervoudige manier van denken die genuanceerd is en die relateert. Dit vereist het vermogen tot onafhankelijk denken in concepten, los van emoties en met gebruik van ons gezonde verstand. Hierdoor kunnen we zaken in perspectief zetten en begrijpen we dat hetzelfde thema of idee verschillende belangen en functies kan hebben in verschillende contexten en/of tijdsperiodes. Dit vereist dat we begrijpen dat ogenschijnlijk paradoxale zaken twee zijden van één en dezelfde waarheid kunnen zijn, met andere woorden denken in 'en-en'. Dit vraagt dat we ons bewust zijn van onze eigen overtuigingen en tevens bereid zijn om deze ter discussie te stellen en zo nodig los te laten. Hierbij helpt het om onszelf de vraag te stellen: 'is mijn gedachte waar?'. Met deze vraag dagen wij onszelf uit om zaken vanuit een hoger abstractieniveau, en op een meer neutrale wijze, te bekijken. Technieken als NLP en 'The Work' van Byron Katie ⁶ zijn bij uitstek methodes die ons kunnen helpen bij de bewustwording van onze eigen overtuigingen. Het mooie van deze technieken is dat ze oude wijsheden in een modern en toegankelijk jasje hebben gestoken, waardoor deze voor een breed publiek beschikbaar zijn gekomen.

4. Systeemdenken

Dit is de hoogste mentale denkvorm. Het is het vermogen om 'causale intuïties' (het onmiddellijke weten door ingevingen of inspiratie van onze ziel) om te zetten in hogere mentale ideeën en deze te vertalen naar onze dagelijkse realiteit. Dit gaat verder dan het denken in concepten, zoals bij het perspectief denken. Het is het vermogen om de systemen achter de concepten te doorgronden. Deze denkvorm zou volgens Laurency alleen nog maar bereikbaar zijn voor enkele individuen die zich reeds in het humanistische stadium bevinden. Deze zouden individueel worden getraind door de Planetaire Hiërarchie en op de rand staan van het idealistische stadium, waarin zij een causaal bewustzijn zullen verwerven. De mens kan volgens hem pas actief gaan werken aan de ontwikkeling van zijn causale bewustzijnsniveaus nadat hij het hoogste mentale bewustzijn van het systeemdenken heeft verworven.

Ons causale bewustzijn

Onze hele evolutie door het menselijk koninkrijk tijdens tienduizenden incarnaties is feitelijk het pad naar, en de voorbereiding op, het bereiken van ons causale bewustzijn. Dat zullen wij pas hebben geactiveerd aan het eind van onze evolutie door het menselijke koninkrijk. Wij hebben een causaal bewustzijn bereikt wanneer wij ons *volledig en actief bewust zijn van onze ziel*, zowel qua emotionele beleving als qua mentaal begrip en ons directe weten. Deze hoogste staat van menselijk bewustzijn is te beschrijven als: de combinatie van de nobelste emotionaliteit (zuivere liefde) en het meest rationele mentale bewustzijn (systeemdenken). De term *causaal* duidt op het directe weten, het directe inzicht in het causale (oorzakelijke) verband tussen verschijnselen. We weten dan de antwoorden op de grote vragen van het leven: wie zijn wij; waar komen wij vandaan; waar gaan wij heen; en wat is de betekenis van het leven?

Wij dienen ons sluimerende causale bewustzijn te activeren op twee manieren: door het ontwikkelen van onze hogere emoties en door het verwerven van een hoger mentaal

bewustzijn. Met een lager emotioneel en mentaal bewustzijn is voor ons het bereiken van causaal bewustzijn volstrekt onmogelijk.

Pas na de verwerving van het hogere mentale denken in het humanistische stadium kunnen wij een volledig causaal bewustzijn gaan bereiken in het idealistische stadium. Wij (lees: de menselijke zielen) zullen in dit laatste stadium van het menselijke koninkrijk tot ontdekking komen, dat ook de rationele wetenschap tekort schiet bij het zoeken naar antwoorden. Deze komen uiteindelijk niet van (mentale) wetenschappen, en ook niet van (emotionele) religies, maar vanuit *causale intuïtie*, oftewel het directe weten vanuit de intuïtieve inspiratie van onze ziel. Het is uiteindelijk deze inspiratie die ons via een diep innerlijk weten de weg zal wijzen. Op dat moment kunnen wij de heelheid die door onze ziel wordt getoond weer door onze emoties ervaren. Dan worden emoties, kennis, liefde en wijsheid samengevoegd. Hiermee zal eindelijk onze lange ontwikkelingsweg door het menselijke koninkrijk zijn voltooid. Wij hebben dan het essentiële niveau van eenheidsbewustzijn bereikt en zijn klaar en volledig toegerust om onze reis te vervolgen in de essentiële wereld van het supermenselijke koninkrijk.¹

Voor welke doorbraak staan we nu?

Kijkend naar de huidige toestand van de mensheid lijkt het mij onwaarschijnlijk dat wij in deze doorbraakjaren 2011-2012 al met een voldoende hoeveelheid zielen een causaal bewustzijn gaan bereiken, laat staan dat we op de rand zouden staan van een doorbraak naar het supermenselijke koninkrijk. Maar met welke doorbraak zijn wij dan wel bezig? Volgens mij is dit de transformatie van een lager naar een hoger emotioneel en mentaal bewustzijn, oftewel van het emotionele en conflictueuze denken van ons ego (of lagere zelf) en onze stuurloze en dwangmatige mind naar meer harmonie en liefdevolle compassie en de ontwikkeling van het hogere intellect en het systeemdenken. Noodzakelijke voorwaarden hiervoor zijn de bevrijding van de destructieve spelletjes van ons ego en de volwassenwording van onze mind. In volgende delen zal ik hier handvatten voor aanreiken.

Eric Huysmans is coach in persoonlijke, professionele en spirituele ontwikkeling en auteur van *'Stairway te Heaven'*, *'Licht op Bewustzijn'* en *'Doorbraak in onze Evolutie'*. Hij geeft ook lezingen. Zie www.sensability.nl

NOTEN

¹ Zie mijn boeken *'Licht op Bewustzijn'* en *'Doorbraak in onze Evolutie'*.

² Zie voor een uitgebreide beschrijving van de levenswetten mijn boek *'Licht op Bewustzijn'*, hoofdstuk 12.

³ Zie mijn boek *'Doorbraak in onze Evolutie'*, hoofdstuk 4.

⁴ Zie mijn boek *'Doorbraak in onze Evolutie'*, hoofdstuk 5.

⁵ Zie *'The Knowledge of Reality'* en *'The Philosopher's Stone'* van Henry T. Laurency.

⁶ Zie *'Vier vragen die je leven veranderen'* van Byron Katie.